

Het college van de gemeente Waalre

Gemeente Waalre			
Ingekomen			
- 9 FEB. 2017			
No.	352552		
Afd.	OR		

Uw brief van

Uw kenmerk

Behandeld door

Bedrijfsvoering/Juridische Zaken /mw
mr. S.G. Beekman

Onderwerp

Toezending advies

Ons kenmerk

352552

Datum

VERZONDEN - 9 FEB. 2017

Geacht college,

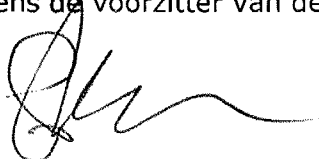
In de bijlage bij deze brief treft u het verslag en het advies van de commissie bezwaarschriften aan met betrekking tot het bezwaarschrift van de gericht tegen het besluit van de gemeenteraad van 18 oktober 2016, waarbij de bebouwde komgrens volgens de Boswet is herzien.

Ik zend u het verslag en advies toe, omdat u ter zitting heeft opgetreden ter vertegenwoordiging van de gemeenteraad. U zult daarnaast ook zorgdragen voor de procedure tot het nemen van de beslissing op bezwaar door de gemeenteraad.

Ik verzoek u om, met inachtneming van de beslistermijnen van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), er voor zorg te dragen dat het verslag en het advies met de beslissing op het bezwaarschrift aan belanghebbende(n) worden toegestuurd. Als de beslissing op het bezwaarschrift afwijkt van het advies, dient op grond van artikel 7:13, zevende lid Awb in de beslissing de reden voor die afwijking te worden vermelden.

Met vriendelijke groet,

Namens de voorzitter van de commissie bezwaarschriften,

mw mr. S.G. Beekman

Secretaris van de commissie bezwaarschriften

ADVIES COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

Aan: De gemeenteraad van de gemeente Waalre.

Inzake: Het bezwaarschrift van

ADVIES: naar aanleiding van het bezwaarschrift van _____ gericht tegen het besluit van de gemeenteraad van 18 oktober 2016, waarbij de bebouwde kom, zoals bedoeld in artikel 1.5 afd. 1 van de Boswet 1961, is vastgesteld.

1. Bestreden besluit

Bij besluit van 18 oktober 2016 is de bebouwde kom, zoals bedoeld in artikel 1.5 afd. 1 van de Boswet 1961, vastgesteld.

2. Bezwaarschrift

_____ (hierna: reclamant) heeft bij brief van 11 december 2016, ontvangen 14 december 2016, een bezwaarschrift ingediend.

Hieronder worden de bezwaren in het kort weergegeven:

- Het verleggen van de huidige bebouwde komgrens bij het Baron van Wijnbergenplantsoen en de Dokter Wachterslaan is niet nodig. Er zijn geen plannen voor uitbreiding van woonbebouwing. De huidige grens is, op dit gedeelte, niet gedateerd en markeert precies de overgang tussen bebouwing en niet-bebouwing.
- De nieuwe grens doorsnijdt een gebied dat in het bestemmingsplan is beschermd met de bestemming 'natuur'.
- Verzoek om de oude grens te handhaven.
- Indien de oude grens niet wordt gehandhaafd, verzoek om als alternatief het gebied met bestemming 'groen' ten zuiden van de Dokter Wachterslaan binnen de nieuwe komgrens te plaatsen.

3. Verweer gemeenteraad

- De laatste officiële vaststelling van de bebouwde komgrens Boswet van de gemeente Waalre dateert uit 1967. In verband met de uitbreiding van de woningbouw in de gemeente is deze komgrens achterhaald en vallen de houtopstanden in de nieuwbouwwijken buiten de bebouwde komgrens Boswet.
- Middels de bebouwde komgrens Boswet wordt vastgelegd welke regelgeving van toepassing is op de houtopstanden in een bepaald gebied. Houtopstanden binnen de bebouwde komgrens vallen onder gemeentelijk beleid. Gebieden buiten de bebouwde komgrens Boswet vallen onder de regelgeving van de Boswet (inmiddels gewijzigd in de Wet natuurbescherming hierna Wnb) en is de Rijksdienst voor Ondernemend Nederlands (hierna RVO) het bevoegde gezag.
- De vaststelling van de bebouwde komgrens Boswet heeft geen relatie met de bestemming natuur of de bestemming groen in het bestemmingsplan.
- Reden van het verleggen van de bebouwde komgrens Boswet bij het Baron van Wijnbergenplantsoen en de Dokter Wachterslaan is het feit dat ook de bebouwde komgrens voor de Wegenverkeerswet is gewijzigd. Daar waar de verschillen klein zijn is de komgrens gelijk getrokken. Dit is gebeurd in het kader van een efficiënte handhaving.

- De gronden van bezwaar geven geen aanleiding om het besluit te herzien.

4. Ontvankelijkheid bezwaarschrift

Beoordeeld moet worden of reclamant in zijn bezwaarschrift kan worden ontvangen. Blijkens een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 mei 2015 (ECLI:NL:RVS:2015:1710 / rechtsoverweging 2.3) is de vaststelling van de grenzen van de bebouwde kom door de gemeenteraad op grond van artikel 1, lid 5 van de Boswet een concretiserend besluit van algemene strekking is, waartegen beroep openstaat. Volgens de Afdeling dient (volgens de wetsystematiek) op grond van artikel 7:1 van de Awb alvorens beroep in te stellen bij de rechtbank bezwaar te worden gemaakt tegen het vaststellingsbesluit. De commissie constateert dat er dus sprake is van een besluit waar bezwaar en beroep tegen openstaat. Reclamant heeft zicht op de bomen waar de bebouwde komgrens volgens de Boswet wordt gewijzigd en is daarmee naar mening van de commissie belanghebbende. Het bezwaarschrift is gedateerd 11 december 2016 en ontvangen 14 december 2016. Het besluit is gedateerd 18 oktober 2016 en bekendgemaakt op 2 november 2016. Het bezwaarschrift is tijdig ingediend (artikel 6:8 en 6:9 Awb) en voldoet aan de eisen die de Awb daaraan stelt (artikel 6:5 Awb). Reclamant is in zijn bezwaarschrift ontvankelijk.

5. Horen

Reclamant is in de gelegenheid gesteld zijn bezwaren toe te lichten ten overstaan van de commissie op 18 januari 2017. Reclamant heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt. Verweerder is gehoord bij monde van de heer H. van Geel. Van dit horen is een verslag gemaakt dat onlosmakelijk is verbonden met dit advies.

6. Overwegingen commissie

Overgangsrecht

Allereerst merkt de commissie op dat sinds 1 januari 2017 de Boswet is opgegaan in de Wet natuurbescherming (Wnb). Besluiten op grond van de Boswet blijven ingevolge het overgangsrecht van artikel 9.9 van de Wnb onverkort van kracht en worden van rechtswege aangemerkt als hun opvolgers onder de Wnb. Procedures tot het nemen van besluiten op grond van de Boswet en bezwaarprocedures die ten tijde van de inwerkingtreding van de Wnb aanhangig zijn, worden blijkens artikel 9.10 tweede lid onder de Wnb voortgezet in de staat waarin zij zich op dat moment bevinden en worden verder behandeld op grond van de Wnb.

Dit betekent dat de commissie het besluit en de bezwaren zal toetsen aan de Wnb. De regels in de Wnb betreffen hoofdzakelijk een voortzetting van het onder de Boswet bestaande instrumentarium. De belangrijkste wijziging betreft naar mening van de commissie het feit dat de vanaf 1 januari de provincies bepalen wat wel en wat niet mag in de natuur in hun gebied. Volgens de Boswet mocht men kappen mits men binnen een maand meldde bij de RVO. Volgens de Wnb meldt men bij de Gedeputeerde Staten van de provincie. Gedeputeerde Staten kunnen dus nu in een provinciale verordening nadere regels stellen over de melding die gedaan moet worden of de wijze waarop de beplanting dient plaats te vinden.

Bezwaren reclamant

De commissie zal nu verder ingaan op de bezwaren van reclamant. De commissie constateert dat reclamant om twee redenen bezwaar maakt, namelijk;

- 1) dat hij vreest dat de bomen tegenover zijn woning worden gekapt en het bos verdwijnt en
- 2) dat het verplaatsen van de bebouwde komgrens in de toekomst als motivatie wordt gebruikt voor het wijzigen van het bestemmingsplan.

Doel van de bebouwde komgrens

Om een duidelijk advies te kunnen geven zal de commissie eerst kort ingaan op het ontstaan en het oogmerk van de Boswet. De Boswet is door de wetgever in het leven geroepen om ervoor te zorgen dat het bomenarsenaal gelijk blijft (Kamerstukken II, 1958-1959, 5308, nr3). Volgens de oude Boswet en de huidige Wnb is het wel toegestaan te kappen, mits het tijdig wordt gemeld en er op een bosbouwdeskundige wijze wordt herplant. Het is soms mogelijk dat herplant op een andere locatie dan de locatie van de kap plaatsvindt.

Wanneer is de Wnb dan van toepassing? Niet alle houtopstanden vallen namelijk onder de Wnb. De Wnb beschermt geen houtopstanden binnen de bebouwde kom. De Wnb beschermt ook geen houtopstanden buiten de bebouwde kom in erven of tuinen of op een perceel kleiner dan 10 are (waar bomen staan) of bij rijbeplanting indien de rijen uit minder dan twintig bomen bestaan. Daarnaast vallen niet alle soorten bomen onder de Wnb.

Indien de Wnb van toepassing is, is het ook nog steeds mogelijk dat gemeentelijk beleid van toepassing is. Gekeken moet worden welk belang de regels willen beschermen. Dus ook al wordt voldaan aan de meldingsplicht op grond van de Wnb, is mogelijk ook nog een omgevingsvergunning nodig op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening (zie o.a. de uitspraak van de Rechtbank Zeeland-West-Brabant van 3 augustus 2015 met kenmerk: ECLI:NLRBZWB:2015:5220) of het bestemmingsplan (zie o.a. de uitspraak van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven van 6 oktober 2010 (met kenmerk ECLI:NL:CBB:2010:BO2560) en de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 5 oktober 2016 (met kenmerk: nr. 201506596/1, ECLI:NL:RVS:2016:2629)). Op deze laatste twee uitspraken gaat de commissie later nader in.

Artikel 4.6 van de Wet natuurbescherming is niet in werking getreden, omdat de betrokken bepaling in de praktijk onduidelijkheid bleek te geven over welke regels provincies en gemeenten mogen stellen ter bescherming van houtopstanden in het landelijke gebied. Provincies en gemeenten moeten in het licht van de decentralisatie van het gebiedsgerichte beleid en de filosofie over de bevoegdheidsverdeling zoals deze ook in de Omgevingswet vorm heeft gekregen, de ruimte hebben om met het oog op de bescherming van biodiversiteit en landschappen regels ten aanzien van houtopstanden stellen; dat sluit aan bij de doelstellingen van de Wnb. Vanaf 1 januari 2017 kan de gemeente alle houtopstanden dus onder een velverbod brengen.

De commissie constateert dat ook al gaan meerdere regels over het kappen van bomen, de belangen die de regels beschermen erg kunnen verschillen. Het van toepassing zijn van de Wnb betekent dus niet automatisch dat bomen en houtopstanden meer beschermd worden dan op grond van gemeentelijke beleid mogelijk is.

Om dit te verduidelijken gaat de commissie nog kort in op het eerste reden van bezwaar, ook al gaf reclamant ter zitting aan dat hij inmiddels gerust is gesteld dat zijn vrees voor kap niet op korte termijn werkelijkheid wordt. Het bos waar het bezwaar van reclamant zich

op richt is eigendom van de gemeente Waalre. Zowel in het verweerschrift als ter zitting is aangegeven dat er geen plannen zijn het bos op het perceel tegenover reclamant te laten verdwijnen. Indien de gemeente ter plaatse de bomen toch wenst te gaan kapen anders dan dunning, dan zal daar een vergunning voor benodigd zijn op grond van het bestemmingsplan. De commissie constateert dat het deel waar reclamant de bescherming van de Boswet verzoekt, is gelegen in Natuur Netwerk Brabant. Het doel van Natuur Netwerk Brabant is om een samenhangend netwerk van belangrijke natuurgebieden te creëren waar het behoud van natuur voorrang heeft. De gronden zijn onderdeel van de beschermingszone natte natuurpleel. Deze bescherming, die nog steeds op de gronden ligt, is naar oordeel van de commissie zwaarder dan de bescherming die de Wnb had geboden op grond van de oude bebouwde komgrens. Tegen een eventuele vergunningverlening staat voor reclamant ook nog voldoende rechtsbescherming open. Daarnaast merkt de commissie aanvullend op dat de grens maar beperkt wordt opgeschoven en een deel van het bos nog steeds valt onder de Wnb.

Inzake de tweede reden voor het indienen van bezwaar benadrukt de commissie nogmaals dat de Wnb (oude Boswet) en het bestemmingsplan los van elkaar moeten worden gezien, zoals ook blijkt uit jurisprudentie. In de uitspraak van 6 oktober 2010 (met kenmerk ECLI:NL:CBB:2010:BO2560) stelt de College van Beroep voor het Bedrijfsleven vast dat *ingevolge de Boswet op appellant een herplantplicht rust, nu hij de houtopstand op zijn perceel heeft geveld en de in de Boswet opgenomen uitzonderingen op de herplantplicht niet van toepassing zijn. Dat het perceel in het bestemmingsplan zoals appellant stelt niet de bestemming 'bos' heeft, doet daar niet aan af. De herplantplicht volgt rechtstreeks uit de Boswet.* Het perceel had in die kwestie de bestemming weide en dus niet bos. Ook in de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 5 oktober 2016 (met kenmerk: nr. 201506596/1, ECLI:NL:RVS:2016:2629) wordt geoordeeld dat *de bestemmingsplanregeling met betrekking tot de windschermen om boomgaarden blijkens de plantoelichting ziet op de bescherming van cultuurhistorische waarden in het polderlandschap. Dit is een ander belang dan de bescherming van het bosareaal waarop de Boswet ziet.*

De commissie concludeert dat de belangen die reclamant aanvoert meer gericht zijn op het bestemmingsplan dan op de bebouwde komgrens volgens de Wnb. Reclamant lijkt naar mening van de commissie niet gericht op het doel van de Boswet, namelijk de bescherming van het landelijke bosareaal, maar gericht op de bescherming van het groene aanzien van het perceel tegenover zijn woning. De Wnb regelt niets over het al dan niet toestaan van bebouwing. Het feit dat het verschuiven van de bebouwde komgrens in de toekomst als motivatie zal dienen voor de wijziging van een bestemmingsplan acht de commissie niet waarschijnlijk en deze motivatie zal gezien de jurisprudentie ook weinig toevoegen. De commissie deelt de zorgen van reclamant dan ook niet. Indien in de toekomst de gemeenteraad inderdaad de intentie heeft de bestemming te wijzigen, dan heeft de gemeenteraad reeds te maken met beperkingen door o.a. de regels m.b.t. Natuur Netwerk Brabant. Daarnaast staan ook tegen deze besluitvorming voor reclamant voldoende rechtsbeschermingsmiddelen open.

De commissie heeft dus geen aanknopingspunten kunnen vinden die bevestigen dat de zorgen van reclamant zich in de toekomst gaan realiseren. Los daarvan staat dit eerst ter beoordeling in planologische procedures die dan voorliggen. Het is de gemeenteraad naar oordeel van de commissie toegestaan de bebouwde komgrens volgens de Wnb ter hoogte van het Baron van Wijnbergenplantsoen en de Dokter Wachterslaan te verplaatsen. De

gemeenteraad heeft hierin beleidsvrijheid. Het daar waar mogelijk gelijktrekken van de komgrenzen Wnb en Wegenverkeerswet voor duidelijkheid en handhaafbaarheid acht de commissie voldoende motivering. De commissie adviseert de gemeenteraad om de bezwaren van reclamant ongegrond te verklaren en het besluit in stand te laten.

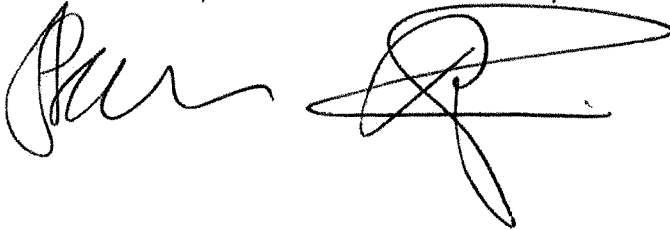
7. Advies van de commissie

De commissie adviseert:

- 1) Reclamant in zijn bezwaren te ontvangen;
- 2) De bezwaren van reclamant ongegrond te verklaren.

Waalre, ...09-02-17.....

DE COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN,
de secretaris,   de voorzitter,

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

VERSLAG HOORZITTING 18 januari 2017 GEMEENTEHUIS WAALRE

Betreft: Bezwaarschrift

Commissieleden: Mr. R.M.M. Engelen (voorzitter), mevrouw mr. M. Knapen, de heer E.A. Roostenberg en mevrouw mr. S.G. Beekman (secretaris)

Aanwezige reclamanten: [naam]

Namens het college ter vertegenwoordiging van de raad:

-
1. De voorzitter opent de zitting. Hij geeft een korte uitleg over de bezwaarprocedure. Het bezwaarschrift wat ter behandeling aan de commissie voorligt heeft betrekking op het raadsbesluit tot vaststelling van de bebouwde komgrens volgens de Boswet inmiddels de Wet Natuurbescherming. De voorzitter vraagt aan [naam] hoe hij zijn belang bij het besluit ziet. Hij geeft het woord aan [naam].
  2. [naam] geeft aan dat hij vanuit zijn woonkamer zicht heeft op de bossen. Hij is bang dat het verschuiven van de bebouwde komgrens volgens de Boswet nadelige gevolgen kan hebben voor zijn uitzicht. Hij wil niet dat er in het gebied gekapt gaat worden. De motivatie voor het vaststellen van de nieuwe komgrens is een actualisatie aan de hand van de huidige situatie en de toekomstige bouwplannen. Beide motiveringen zijn bij het Baron van Wijnbergenplantsoen echter niet van toepassing. De oude lijn was logisch en actueel. Binnen de bebouwde kom is de gemeente het bevoegde gezag met betrekking tot kap. [naam] is bang dat de gemeente in de toekomst de lijn als onderdeel van de motivering gaat gebruiken om het bos te laten verdwijnen. [naam] geeft aan dat bij het vaststellen van de bebouwde komgrens volgens de Boswet zoveel mogelijk de kadastrale grenzen moeten worden gevolgd en niet de bebouwde komgrens van de Wegenverkeerswet uit 1991. De provincie is het bevoegde gezag over bossen buiten de bebouwde kom en [naam] is van mening dat de provincie meer oog zal hebben voor de belangen van het bos en de omwonenden.
  3. Vervolgens krijgt de heer Van Geel het woord. De heer Van Geel geeft aan dat de raad niet verplicht is de kadastrale grenzen te volgen voor het vaststellen van de bebouwde komgrens volgens de Boswet. Daar waar maar hele kleine verschillen zaten tussen de bebouwde komgrens volgens de Boswet en de bebouwde komgrens volgens de Wegenverkeerswet is ervoor gekozen de grens gelijk te trekken. Dit creëert voor iedereen een duidelijkere situatie. Op bossen binnen de bebouwde kom is ook de Boswet van toepassing en daarnaast de APV en het bestemmingsplan. De heer Van Geel benadrukt dat het vaststellen van de bebouwde komgrens niet van invloed is op het bestemmingsplan. De bossen vallen onder de EHS (ecologische hoofdstructuur), daar mag dus niet zonder het volgen van uitgebreide juridische

procedures gebouwd worden. De heer Van Geel merkt op dat de gemeente ook bezig is met dunning en bosverjonging om de bossen gezond te houden. Kap is dus niet uitgesloten, omdat er sprake is van een bos. Indien ervoor wordt gekozen een bos te laten verdwijnen, dan zal dit gecompenseerd moeten worden, waarbij vaak meer bos moet terugkomen. De heer Van Geel merkt ten slotte op dat er geen plannen zijn voor bebouwing tegenover het perceel van [redacted] en vanwege de aanwezige vennen is bebouwing in de toekomst ook niet waarschijnlijk.

4. Mevrouw Knapen merkt dus op dat bossen niet zomaar kunnen verdwijnen. Er geldt een herplantplicht voor bossen en er dient dus een bepaalde kwantiteit in stand te blijven.
5. De heer Van Geel geeft aan dat de provincie (voorheen RvO) zich niet bezighoudt met bossen onder de 10 are en soms de gemeente strenger is ten aanzien van de kap van bomen. Als de provincie bevoegd gezag is, is er dus niet automatisch meer bescherming dan indien de gemeente het bevoegde gezag zou zijn.
6. De voorzitter vat samen dat bebouwing ter plaatse niet mogelijk is zonder een bestemmingsplanprocedure te volgen, waarbij o.a. inspraak mogelijk is.
7. [redacted] is van mening dat de komgrens beter gelijk getrokken kan worden met de straat. De nieuwe bebouwde komgrens gaat door het groen en dat vindt de [redacted] niet logisch.
8. Mevrouw Knapen vat ter verduidelijking de twee bezwaarpunten van de [redacted] samen. Het eerste bezwaarpunt is dat [redacted] vreest dat sneller gekapt gaat worden. Het tweede bezwaarpunt is dat de grens in de toekomst bijdraagt aan het wijzigen van de bestemming.
9. [redacted] geeft aan dat inmiddels voldoende duidelijk is gemaakt dat de nieuwe komgrens niet zorgt voor verdwijnen van het bos. De vrees blijft echter bestaan dat in de toekomst (bijvoorbeeld over 20 jaar) het verleggen van de bebouwde komgrens een argument is om de bestemming te wijzigen.
10. Mevrouw Knapen vraagt aan de heer Van Geel of er rechtsbescherming openstaat tegen het wijzigen van de bestemming.
11. De heer Van Geel antwoordt dat een bestemmingsplanwijziging een uitgebreide procedure is, waarbij de mogelijkheden van inspraak en het instellen van beroep openstaan. Het verleggen van de komgrens zal niet zorgen voor een afname van rechten bij een bestemmingsplanprocedure. Daarnaast zal de komgrens ook geen bescherming bieden tegen een bestemmingsplanwijziging.
12. [redacted] ziet toch risico's dat de komgrens in de toekomst als motivatie wordt gebruikt, omdat de ruimtelijke impact dan geringer is

De voorzitter dankt de aanwezigen voor hun komst en toelichting en sluit de zitting.

Waalre, 08-02-17

DE COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN,

De secretaris,

De voorzitter,

